

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2011r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Witold Mazur

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Tomasza Janeczka

po rozpoznaniu sprawy **K. L.**

skazanego za przestępstwo z art.207§1kk

zażalenia wniesionego przez prokuratora

na postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 1 lutego 2011r.

sygn. akt (...)

w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

z odbycia reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art.437§2kpk i art.624§1kpk w zw. z art.1§2kkw

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że odmówić skazanemu K. L. udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary 1 roku i 6 miesięcy lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w T.z dnia 22 lutego 2007r. sygn. akt (...),

2. zwolnić skazanego K. L. od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 1 lutego 2011r.

sygn. akt (...) udzielił skazanemu K. L. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary 1 roku i 6 miesięcy lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w T.z dnia 22 lutego 2007r. sygn. akt (...), której koniec przypada na dzień 20 maja 2011r.

Na postanowienie zażalenie wniósł prokurator zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść,

a polegający na uznaniu, że pozytywna opinia w jednostce penitencjarnej, przestrzeganie regulaminu i przyznanie nagród uzasadnia przekonanie, że pomimo nieodbycia kary w całości będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, podczas gdy pełna ocena wszystkich przesłanek wskazanych w art.77§1kk, a zwłaszcza zdiagnozowany i nierozwiązany problem

w postaci zespołu zależności alkoholowej, brak skruchy i krytycyzmu, przemawiają za kontynuowaniem procesu resocjalizacji w warunkach izolacji więziennej, a tym samym za odmową udzielenia mu przedterminowego zwolnienia.

Oskarżyciel publiczny stawiając powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez odmówienie skazanemu K. L. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie prokuratora jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podniesiony przez prokuratora jest trafny, został poparty racjonalną, rzeczową oraz przekonującą argumentacją, przez co okazał się skuteczny i w konsekwencji doprowadził do zmiany zaskarżonego postanowienia z tej przyczyny, iż na obecnym etapie odbywania kary pozbawienia wolności, po stronie skazanego K. L. nie zachodzi jeszcze jednoznacznie pozytywna prognoza kryminologiczno-społeczna uzasadniająca pełne przekonanie o zakończeniu procesu resocjalizacji oraz nie gwarantuje on na wolności przestrzegania porządku prawnego i zasad współżycia społecznego. Sąd Okręgowy całkowicie utracił z pola widzenia to, że Dyrektor Aresztu Śledczego w T. sformułował o osadzonym negatywną prognozę kryminologiczno-społeczną z uwagi na brak promesy zatrudnienia, aktualnie toczące się przeciwko niemu postępowanie karne przed Sądem Rejonowym w T. brak sprecyzowanych planów na przyszłość, charakter popełnionego czynu i stwierdzony zespół zależności alkoholowej. Ponadto wniosek skazanego spotkał się ze sprzeciwem prokuratora.

Po przeprowadzonej analizie zebranego materiału dowodowego oraz w świetle okoliczności sprawy Sąd Apelacyjny stwierdza, iż Sąd Okręgowy w Gliwicach nietrafnie ustalił korzystną prognozę kryminologiczno-społeczną w stosunku do skazanego K. L. i błędnie uznał, że jego proces resocjalizacji w warunkach jednostki penitencjarnej zakończył się, a decyzja o jego warunkowym przedterminowym zwolnieniu z odbycia reszty kary pozbawienia wolności jest przedwczesna i nieuzasadniona. Okoliczności oraz argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia są nieprzekonujące, zbyt jednostronne i trudno w chwili obecnej już kategorycznie stwierdzić, iż osadzony pomimo niewykonania w całości kary będzie przestrzegał prawa i zasad moralnych obowiązujących w społeczeństwie, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Niewątpliwie w czasie odbywania - kary w systemie zwykłym a nie programowego oddziaływania, skazany K. L. zachowywał się tylko poprawnie, ale nie wzorowo, przestrzegał porządku wewnętrznego i regulaminu obowiązującego w jednostce penitencjarnej, co przecież było jego obowiązkiem i za swoją postawę był nagradzany. Niewątpliwie więc osiągnął widoczny postęp w kształtowaniu właściwej sylwetki i osobowości w procesie prowadzonej resocjalizacji. Natomiast w miejscu zamieszkania posiadał zdecydowanie negatywną opinię środowiskową, nadużywał alkoholu oraz nie zachowywał właściwych relacji rodzinnych i ma w dalszym ciągu nierozwiązany problem alkoholowy, gdyż zdiagnozowano u niego zespół zależności alkoholowej. Do tej pory nie wykazał bezkrytycznego stosunku do popełnionego przestępstwa i skruchy wobec dotychczasowego trybu życia. Mając również na względzie okoliczności przypisanego czynu z art. 207§1kk, to nie sposób stwierdzić, że okres dotychczasowego pobytu w warunkach izolacji więziennej doprowadził już u niego do trwałych i korzystnych przemian osobowościowych. Jedną z przesłanek wskazanych w art. 77§1kk jest okoliczność związana z popełnionym czynem zabronionym. W odniesieniu do dokonanego przestępstwa przeciwko rodzinie okoliczności te były wysoce drastyczne. Sprawca działał brutalnie i w sposób agresywny. Wykazał również brak elementarnej kontroli nad swoim zachowaniem. W okresie udzielonej próby, w ramach warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, nadużył zaufania jakim obdarzył go sąd orzekający i nie wykorzystał tego dobrodziejstwa, co skutkowało zarządzeniem jej wykonania. W tych warunkach nie można jeszcze przyjąć, aby wszystkie cele kary, zarówno w zakresie prewencji indywidualnej,

jak i generalnej zostały już w pełni osiągnięte.

Dla obiektywnej oceny prognozy kryminologiczno-społecznej zawsze konieczne jest przeprowadzenie pogłębionej i rzetelnej analizy wszystkich przesłanek z art.77§1kk, które muszą być spełnione kumulatywnie, gdyż mają równorzędny charakter. Jednak Sąd Okręgowy nie uczynił tego w sposób poprawny i odpowiednio wyważony. Podkreślenia również wymaga to, że aktualnie w miarę pozytywna postawa skazanego w warunkach aresztu śledczego, jest tylko jednym z elementów oceny prognozy kryminologicznej w stosunku do jego osoby. Jak trafnie zauważył prokurator w złożonym w zażaleniu, jego sylwetkę i osobowość należy oceniać również przez pryzmat okoliczności oraz charakteru dokonanego przestępstwa, które charakteryzują go w sposób zdecydowanie obciążający. Sprawca tego rodzaju przestępstwa musi być poddany długiemu procesowi resocjalizacji penitencjarnej, aby w jego postawie i osobowości nastąpiły trwałe i korzystne zmiany, dające gwarancję, iż w warunkach pobytu na wolności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, skoro nie wykorzystał szansy jaką otrzymał poprzez zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Ponadto do tej pory nie był objęty terapią antyalkoholową.

W świetle powyższego, zgodzić trzeba się z prokuratorem, że Sąd I-szej instancji nieprawidłowo ocenił właściwości i warunki osobiste skazanego, tryb jego życia przed osadzeniem oraz okoliczności popełnionego przestępstwa, co skutkowało błędnym przyjęciem korzystnej prognozy kryminologiczno-społecznej. Prowadzone wobec niego oddziaływania wychowawcze należy kontynuować w warunkach izolacji więziennej oraz trzeba utrwalić w jego świadomości przekonanie o konieczności respektowania norm prawnokarnych oraz zasad współżycia społecznego, aby w przyszłości mógł prawidłowo funkcjonować w społeczeństwie.

W świetle naprowadzonych okoliczności Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska wyrażonego przez Sąd I-szej instancji w zaskarżonym postanowieniu, ponieważ nie znalazł podstaw do przyjęcia po stronie K. L. wszystkich przesłanek z art.77§1kk przemawiających za udzieleniem mu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Zasadą w Kodeksie karnym wykonawczym jest odbycie kary w całości, w sposób nieprzerwany i w wymiarze orzeczonym przez sąd merytoryczny. Wszelka natomiast ingerencja w wymiar kary na etapie postępowania wykonawczego polegająca na skróceniu jej wykonywania przez sprawcę nie powinna być nadmierna, aby nie prowadziła do podważenia jej zakładanych celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Nawet bliski koniec odbywania kary pozbawienia wolności nie może przesądzać o skorzystaniu przez sprawcę z dobrodziejstwa warunkowego zwolnienia.

Na podstawie art.624§1kpk w zw. z art.1§2kkw skazanego K. L. zwolniono od zapłaty wydatków za postępowania odwoławcze uwzględniając jego trudną sytuację majątkową i brak środków pozwalających na jej uiszczenie.

Wobec powyższego należało orzec o treści jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Z.

O treści postanowienia zawiadomić skazanego K. L..